ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Tomáše Foltase a soudců JUDr. Pavla Molka a Mgr. Lenky Krupičkové v právní věci žalobce: **A. S.,** zastoupen Mgr. Ing. Jakubem Backou, advokátem, se sídlem Šlejnická 1547/13, Praha 6, proti žalované: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje,** se sídlem Masarykova 930/27, Ústí nad Labem, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 31. 10. 2017, č. j. 41 A 7/2017 - 32,

takto:

Usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 31. 10. 2017, č. j. 41 A 7/2017 - 32, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

I.

[1] Rozhodnutím žalované ze dne 23. 9. 2017, č. j. KRPU-188721-21/ČJ-2017-040022-ZZ, byl žalobce podle § 124 odst. 1 písm. e) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), zajištěn za účelem správního vyhoštění na dobu 60 dnů ode dne omezení osobní svobody.

II.

[2] Žalobce podal proti výše uvedenému rozhodnutí žalobu ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem. Shora označeným usnesením soud řízení o žalobě zastavil podle § 172 odst. 6 zákona o pobytu cizinců ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s., neboť bylo zjištěno, že zajištění žalobce na základě žalobou napadeného rozhodnutí bylo dne 26. 10. 2017 ukončeno.

III.

[3] Proti tomuto usnesení podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) v zákonné lhůtě kasační stížnost. Poukázal na judikaturu Nejvyššího správního soudu a namítal, že § 172 odst. 6 zákona o pobytu cizinců je v rozporu s čl. 36 odst. 2 a 3 Listiny základních práva svobod. Navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení, popř. předložil věc Ústavnímu soudu.

IV.

[4] Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3, 4 s. ř. s.).

[5] Kasační stížnost je důvodná.

[6] Otázkou, zda krajský soud může ustanovení § 172 odst. 6 zákona o pobytu cizinců aplikovat a řízení zastavit, aniž žalobu proti rozhodnutí o zajištění meritorně projedná, se Nejvyšší správní soud již opakovaně zabýval, a to v rozsudcích ze dne 29. 11. 2017, č. j. 6 Azs 320/2017 - 20, ze dne 21. 12. 2017, č. j. 10 Azs 317/2017 - 31, ze dne 17. 1. 2018, č. j. 6 Azs 381/2017 - 14 atp.).

[7] Např. v prvně označeném rozsudku (ze dne 29. 11. 2017, č. j. 6 Azs 320/2017 - 20), Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že „*nelze-li se dle § 172 odst. 6 zákona o pobytu cizinců domoci u soudu vyslovení nezákonnosti rozhodnutí o zajištění policií ani v jednom stupni řízení z důvodu, že omezení osobní svobody již dle tohoto rozhodnutí netrvá, je taková vnitrostátní úprava neaplikovatelná pro rozpor s právem Evropské unie, a to s čl. 15 Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES ze dne 16. 12. 2008, o společných normách a postupech v členských státech při navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí, a s čl. 6 a čl. 47 Listiny základních práv Evropské unie ve spojení s čl. 5 odst. 4 a 5 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod*.“ Tento závěr převzal zdejší soud i v nedávném rozsudku ze dne 28. 2. 2018, č. j. 7 Azs 400/2017 - 20.

[8] Z uvedených rozsudků vyplývá, že zajištění cizince podle zákona o pobytu cizinců představuje institut, jenž zasahuje do základního lidského práva cizince na osobní svobodu, garantovaného řadou mezinárodních a vnitrostátních instrumentů, zejména čl. 5 odst. 1 Evropské úmluvy, na nějž je odkazováno i čl. 8 odst. 1 a 2 Listiny základních práv a svobod. Podle čl. 5 odst. 4 a 5 Evropské úmluvy má každý, kdo byl zbaven svobody zatčením nebo jiným způsobem, právo podat návrh na řízení, ve kterém by soud urychleně rozhodl o zákonnosti jeho zbavení svobody a nařídil propuštění, je-li zbavení svobody nezákonné; garantováno je též právo na odškodnění. Právo na soudní ochranu garantuje i čl. 36 Listiny základních práv a svobod. Právo na soudní přezkum není omezeno pouze na dobu, po kterou trvá zajištění.

[9] Soudní přezkum zajištění za účelem vyhoštění garantuje taktéž směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2008/115/ES ze dne 16. 12. 2008, o společných normách a postupech v členských státech při navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí v čl. 15 odst. 2 a 3. Pokud zajištění nařídily správní orgány, členské

státy jsou povinny zajistit rychlý soudní přezkum zákonnosti zajištění. Pokud je zajištění nezákonné, musí být dotčený státní příslušník třetí země okamžitě propuštěn. V každém případě je zajištění přezkoumáváno v přiměřených časových odstupech na žádost dotčeného státního příslušníka třetí země nebo z moci úřední. V případě dlouhodobého zajištění podléhá tento přezkum soudnímu dohledu. Ani z těchto ustanovení nevyplývá žádné omezení práva na soudní přezkum pouze na dobu, po kterou je cizinec zajištěn.

[10] S ohledem na shora uvedené Nejvyšší správní soud uzavírá, že krajský soud neměl aplikovat § 172 odst. 6 zákona o pobytu cizinců, ale měl napadené rozhodnutí meritorně, v rozsahu žalobních bodů, přezkoumat.

[11] Podrobněji odkazuje zdejší soud na shora citovanou judikaturu, zejména na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 2. 2018, č. j. 7 Azs 400/2017 - 20, a ze dne 29. 11. 2017, č. j. 6 Azs 320/2017 - 20. Z posledně uvedeného rozsudku (jakož i z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2017, č. j. 10 Azs 317/2017 - 31) nadto vyplývá, že v dané věci není nutno předložit věc Ústavnímu soudu podle čl. 95 odst. 2 Ústavy.

[12] Z výše uvedených důvodů proto zdejšímu soudu nezbylo, než napadené usnesení krajského soudu podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zrušit a věc mu vrátit k dalšímu řízení. Krajský soud je v dalším řízení vázán právním názorem vysloveným Nejvyšším správním soudem v tomto rozsudku (§ 110 odst. 4 s. ř. s.).

[13] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti (vč. odměny ustanoveného advokáta) rozhodne krajský soud v novém rozhodnutí (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. března 2018

JUDr. Tomáš Foltas
předseda senátu